

en væsentlig Forstel. Hele denne Kasses Midler bliver altid uddelt 2 eller flere Gange aarlig og der er ikke mere at vente efter; i den nuværende Alderdomslov er der derimod ingen Bund. Ingen kan ifølge sin Alder eller andet stille Krav til, eller indrette sig efter den fri Fattigkasse, da dennes Midler ubelukkende uddeles efter Beskyttelsens bedste Støn, og ikke efter andet, og Bidragene derfra ville sikkert ogsaa som Regel blive modtagne med Taknemmelighed. Da Sogneraadet mener, at denne Institution ved Siden af en mindre Alderdomsunderstøttelseslov vilde være særdeles heldbringende og opdragende for Samfundet, saa tillader man sig indstændigt at anmode om, at denne samtidig med en ændret Alderdomsunderstøttelseslov maa blive ophøjet til Lov, og derudover bør intet stilles i Udset for ikke at bringe Støffelser, hvilket maaste er en af de allerbitreste Følger af den nuværende Alderdomslov; med den Vraast, hvormed denne blev ført ud i Livet, har sikkert mange ventet sig langt større Udbytte, medens Faktum derimod jo bliver, at alt alligevel aldrig ad denne Vej kan naas. Det maa jo for øvrigt dernæst erindres, at tilbage staar jo endnu Sygekasserne, hvorfra de, som deraf ere Medlemmer, i Sygdoms-tilfælde nyde en ikke ubetydelig Hjælp.